

2006/32. Adózási kérdés

foglalkozás-egészségügyi szolgálat a társasági adóban

[a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban Tao. törvény) 3. számú melléklet B) fejezet 3. pont]

A foglalkozás-egészségügyi ellátás körébe tartozónak kell tekinteni mindazon szolgáltatások, juttatások összességét, amelyet a munkáltató a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatásról szóló 27/1995. (VII. 25.) NM rendeletben (a továbbiakban: rendelet) meghatározottak szerint (a munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény felhatalmazása alapján) a munkavállalók számára köteles biztosítani.

A rendelet szerint foglalkozás-egészségügyi szolgálat olyan, elsősorban preventív szolgálatot jelent, amelynek feladata egyrészt a munkahelyi (fizikai, szellemi, lelki) megterhelés és a munkakörnyezeti kóroki (fizikai, kémiai, biológiai, pszichoszociális, ergonómiai) tényezők felkutatása, folyamatos ellenőrzése; másrészt javaslattétel ezek egészséget nem károsító szinten tartásának módszereire; harmadrészt a munka adaptálása a munkavállalók képességeihez testi, szellemi és lelki egészségi állapotuknak megfelelően; negyedrészt a munkavállalók egészségének ellenőrzése munkájukkal kapcsolatban. Foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás pedig a foglalkozás-egészségügyi szolgálat által végzett egészségügyi szolgáltató tevékenység.

A rendelet 3. § (1) bekezdése szerint a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás keretében orvosi tevékenységet csak

- a) foglalkozás-orvostan szakorvos, vagy
- b) üzemorvostan szakorvosi szakképesítéssel rendelkező szakorvos, vagy
- c) az öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig, de legalább 2000. szeptember 1-jéig az az orvos, akinek az öregségi nyugdíjkorhatár eléréséig 1995. augusztus 3-án legfeljebb 5 éve volt hátra és legalább 10 éves teljes munkaidőben töltött üzemi orvosi gyakorlattal rendelkezett, folytathat.

A rendelet 4. § (1) bekezdése részletezi azokat az eseteket, amelyekben a szolgálat a tevékenységet alapszolgáltatás keretében végzi, így

- a) a külön jogszabályban meghatározott munkaköri alkalmassági vizsgálatokat, és kezdeményezi az ehhez szükséges szakorvosi vizsgálatokat;
- b) külön jogszabályban meghatározottak szerint a foglalkozási megbetegedések, fokozott expozíciós esetek kivizsgálását;
- c) a munkavégzés egészségkárosító hatásainak vizsgálatát;
- d) az egyéni védőeszközökkel kapcsolatos tanácsadást;
- e) a munkavállalók munkakörülményeivel kapcsolatos felvilágosítást;
- f) külön jogszabályban meghatározottak szerint az 1. alkalmassági csoportba tartozó közúti járművezetők egészségi alkalmassági vizsgálatát.

A b) pontban említettek alapján a jogszabályban előírt fülorr-gégészeti szakvizsgálat alapszolgáltatásnak minősül, az a személyi jövedelemadó törvény 1. számú mellékletének 8. 6. pontja alapján adómentes természetbeni juttatás.

Ugyanakkor a rendelet 4. § (3) bekezdése lehetőséget ad a szolgálat orvosának arra, hogy a munkavállalót járóbeteg-szakellátást nyújtó szakrendelésekre, illetve háziorvosi ellátásra utalja.

Nincs akadálya annak, hogy a fül-, orr- és gégeszakrendelést külön szerződéssel egészségügyi vállalkozó fül-, orr- és gége-gyógyász szakorvos lássa el az üzemorvosi rendelőben; különös tekintettel arra, hogy a foglalkozás-egészségügyi szolgálatról szóló 89/1995. (VII. 14.) Korm. rendelet 5. §-a kimondja, hogy a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatást elsősorban a munkavégzés helyén vagy annak közelében kell biztosítani.

A Tao. törvény 3. számú melléklete *B)* fejezetének 3. pontja szerint a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül az adózó által a vele munkaviszonyban álló magánszemély, illetve vezető tisztségviselője, tevékenységében személyesen közreműködő tagja, valamint az adózóval korábban munkaviszonyban álló, saját jogú nyugdíjas, valamint az említett magánszemélyek közeli hozzátartozója részére személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt összeg.

A foglalkozás-egészségügyi ellátás körébe tartozó, az üzemorvosi rendelőben elvégzett fül-, orr- és gégegyógyászati vizsgálat - a személyi jellegű egyéb kifizetésként elszámolt összegek között - a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül, függetlenül attól, hogy azt a munkáltatóval külön szerződött szakorvos az üzemorvosi rendelőben a foglalkozás-egészségügyi szolgálat keretében végzi.

(PM Jövedelemadók főosztály 1876/2006. - APEH Adójogi főosztály 8429806050/2006.; AEÉ 2006/4.)